

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 19. Emendatus Plauti locus è Bacchidibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

S. Hieronymus verba, quibus vsus erat Iouinianus, ridens, ita scripserat: *Rogo, qua sunt hec portenta veni- rum? quodve scriptiois dedecus? Nonne vel febrem somno- re eum putes, vel arreptum morbo phrenetico, Hippocrati vinculis alligandum?* respiciens videlicet ad ea vincula de quibus Hippocrates *ὅτι τῶν κατ' ἰντζείων*. At ista, quae argumentis fortissimis roborata sunt, vel scriptura- rum testimoniis, ea tradunt ab Hieronymo et ceteris scri- ptulis Hippocratis alligata. Quod si quis obstinate defendere audeat, ipsemet vinculis Hippocratis alligandus esse videatur. Sed haec hydra quaedam est, quae plura capita amputaueris, plura succrescunt.

Dictum elegans Io. Antonij Lucatelli episcopi Venusini. CAP. XVIII.

VERE & grauiter dicere solitum memini Io. An- tonium Lucatellum, & virum & philosophum optimum, qui postea episcopus Venusinus fuit, tunc autem in familia magni illius Hippolyti Cardinalis Ferrariensis mecum amicissimè coniunctissimèq; v- uebat, quod Socrates in cibo ac potu faciendum esse monuisset, id contra fieri oportere in iis quibus ani- mus aleretur. Etenim apud Xenophontem Socrates eos cibos summo studio vitandos esse dicit, quibus etiam, qui non esuriunt, ad edendum prouocantur: & eos potus, qui etiam non sitientem adducunt, ut bi- bat. Contra autem ij sermones vtilissimi sunt, atque omni studio consecrandi, qui in animis languentibus excitant cognitionis & scientiae cupiditatem.

Emendatus Plauti locus è Bacchidibus.

CAPVT XIX.

DEMVS aliquid istis, qui Plautum alieno labore emédare cupiunt, quod, cum liberit, ut solent,

appiant pro suo. Versus sunt è Bacchidibus :

Postquam aurum abstulimus, in nauem conscendimus,

Domum cupientes, fortè vt ad sedi in stega,

Dum circumspecto: atque ego tum lembum conspico,

Longum est rigorem maleficum exornariet.

Virgilius. Atque, ita positum est, vt in illo Virgilij,

Atque illum in praeceps pronorapit alueus amni.

Sed hoc fortassis omnes vident, eorū autem versuum

postremum quis, quæso, intelligit? *Strigas* vocabant

mulieres maleficas, quas etiam noctu volare arbitra-

bantur. Eodemq. modo *strigones*, homines maleficos,

quorum vocabulorum vtroq. hodieq. vulgus in Italia

ritur. Vaser igitur ille seruus, quem lembum malefi-

cum vocaturus erat, quod eo piratas vectos esse simu-

laeum prius, quasi idem valente vocabulo, *strigo-*

tem nominauit: vt planè legendum sit hoc modo:

Longum strigorem, maleficum exornariet.

Loci quidam ex Oratore Ciceronis ad Brutum

illustrati.

CAP. XX.

M. CICERO etsi de laudibus suis non inuitus

prædicabat, potiusque in eam partem peccabat, vt in

enimmodicus atq. immoderatus esset: semper tamen

ingenienter cauit, ne sibi ingenij laudem arrogaret: po-

teriusq. videri voluit labore & diligentia, quam ingenij

præstantia aliquam dicendi facultatē consecutus. In-

genio enim nihil esse inuidiosius, quam de inge-

nio suo gloriari: cum quauis laude facilius homines

quàm laude ingenij cedant, vt verè cecinit

Martialis:

Aurum & opes & rura frequens donabit amicus.

Qui velit ingenio cedere, rarus erit.

Nota igitur illa sunt: *Quominus ingenio possum, subsidio*

Y

mihî

Muretti
Lectio
II
28